

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 1394/2014,**20. oktoober 2014,****millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate pelaagiliste liikide püügiga edelapiirkonna vetes**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ⁽¹⁾, eriti selle artikli 15 lõiget 6 ja artikli 18 lõikeid 1 ja 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EL) nr 1380/2013 eesmärk on tagasiheite järkjärguline likvideerimine, kehtestades lossimiskohustuse püütavatele liikidele, mille suhtes kehtivad püügi piirnormid.
- (2) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 6 on komisjonile antud õigus võtta delegeeritud õigusaktiga kuni kolmeks aastaks vastu tagasiheitekava, mis põhineb ühisel soovitusel, mille on välja töötanud liikmesriigid koos asjaomaste nõuandekomisjonidega.
- (3) Belgial, Hispaanial, Prantsusmaal, Madalmaadel ja Portugalil on otsene huvi kalavarude majandamiseks edelapiirkonna vetes. Kõnealused liikmesriigid on esitanud komisjonile pärast konsulteerimist pelaagiliste liikide nõuandekomisjoni, kaugpüügi nõuandekomisjoni ja edelapiirkonna vete nõuandekomisjoniga ühise soovitusel, mis sisaldab konkreetseid meetmeid. Teadusliku panuse andsid asjaomased teadusasutused. Ühises soovitusel käsitletud meetmed on kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 6 ja seepärast tuleks need määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõike 3 kohaselt lisada käesolevasse määrusesse.
- (4) Seoses edelapiirkonna vetega tuleks vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 1 punktile a kohaldada lossimiskohustust hiljemalt 1. jaanuarist 2015 kõigile laevadele, mis tegelevad väikeste ja suurte pelaagiliste liikide püügiga kõnealuses piirkonnas ja seoses selliste liikidega, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.
- (5) Ühise soovitusel peaks tagasiheitekava hõlmama teatavat väikeste ja suurte pelaagiliste liikide püüki, nimelt stauriidide, makrelli, kilu, anšoovise, pikkuim-tuuni ja põhjaputassuu püüki ICESi VIII, IX ja X alapiirkonnas ning CECAFi püügipiirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 alates 1. jaanuarist 2015.
- (6) Ühine soovitus sisaldab ICESi VIII, IX ja X alapiirkonnas ning CECAFi püügipiirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 seinloodaga püütud anšoovise, stauriidide ja makrelli puhul erandit lossimiskohustusest. See erand põhineb teaduslikel tõenditel kõrge ellujäämuse kohta kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktiga b. Ühises soovitusel esitatud teaduslikud tõendid kõrge ellujäämuse kohta ja selles viidatakse konkreetsele teaduslikule uuringule kalade ellujäämuse kohta seinloodast pääsemisel Euroopa lõunapiirkonna vetes. Uuringu käigus leiti, et ellujäämise määr sõltub kalade võrku kogumise ajast ja tihedusest, mis on sellisel püügil tavaliselt piiratud. STECF vaatas kõnealuse teabe läbi (täiskogu teisel istungil 2014. aastal). STECF jõudis järeldusele, et kui eeldada, et ellujäämuseuuringu tulemused on ellujäämismäär seisukohalt esinduslikud kutselise püügitegevuse puhul, siis võrgust vette tagasi sattunud ja ellujäänud kalade osakaal oleks tõenäoliselt suurem kui 50 %. Nõukogu määruse (EÜ) nr 850/98⁽²⁾ artikli 19b lõike 2 kohaselt on keelatud makrelli ja heeringat püünisest enne vabastada, kui võrk on täielikult võetud kalalaeva pardale, mille tulemuseks on surnud või surevate kalade kaotus. See ellujäämuse erand ei mõjuta kehtivat keeldu, kuna kalade vabastamine toimub püügi selles etapis, kus kalade ellujäämise määr pärast vabastamist on kõrge. Seepärast tuleks selline erand lisada käesolevasse määrusesse.

⁽¹⁾ ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 850/98, 30. märts 1998, kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (EÜT L 125, 27.4.1998, lk 1).

- (7) Ühine soovitus sisaldab ka nelja vähese tähtsusega erandit lossimiskohustusest teatavate kalavarude puhul ja kuni teatava tasemeni. STECF vaatas liikmesriikide esitatud tõendid läbi ja järeldas, et ühine soovitus sisaldab põhjendatud argumente seoses juhupüügi käitlemisega kaasnevate kulude suurenemisega ja mõnel juhul toetas neid argumente kvalitatiivne hinnang kulude kohta. Eespool öeldut arvesse võttes ja esitatuist erinevate teaduslike andmete puudumisel on asjakohane kehtestada vähese tähtsusega erand kooskõlas ühises soovitusel kavandatud protsendimääraga, järgides tasemeid, mis ei ületa määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 kohaselt lubatud tasemeid.
- (8) Vähese tähtsusega erand, mis on kehtestatud ICESi VIII alapiirkonnas tööstusliku pelaagilise püügi traaleriga püütud põhjaputassuu (*Micromesistius poutassou*) aastase kogusaagi suhtes (2015. ja 2016. aastal kuni 7 % ning 2017. aastal 6 % aastast kogupüügist) ja kõnealuse liigi töötlemisel pardal surimiks, on põhjendatud raskustega selektiivsuse parandamisel ja juhupüügi käitlemisega kaasnevate ebaproportsionaalsete kuludega. STECF järeldas, et erand on piisavalt põhjendatud. Seepärast tuleks asjaomane erand lisada käesolevasse määrusesse.
- (9) Vähese tähtsusega erand, mis on kehtestatud ICESi VIII alapiirkonnas kaksiktraalnoodaga püütud pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) aastase kogusaagi suhtes (2015. ja 2016. aastal kuni 7 % ning 2017. aastal 6 % aastast kogupüügist), on põhjendatud juhupüügi käitlemisega kaasnevate ebaproportsionaalsete kuludega. Need on kulud, mis on seotud ladustamise ja käitlemisega merel ja maismaal. STECF mainis oma hinnangus ohtu seoses valikulise püügiiga. Selline erand ei piira siiski määruse (EÜ) 850/98 artikli 19a kohaldamist. Seepärast tuleks asjaomane erand lisada käesolevasse määrusesse.
- (10) Vähese tähtsusega erand, mis on kehtestatud ICESi VIII alapiirkonnas pelaagilise traalnoodaga püütud anšoovise (*Engraulis encrasicolus*), makrelli (*Scomber scombrus*) ja stauriidi (*Trachurus spp.*) aastase kogusaagi suhtes (2015. ja 2016. aastal kuni 5 % ning 2017. aastal 4 % aastast kogusaagist), on põhjendatud raskustega selektiivsuse parandamisel. STECF järeldab, et erand on hästi põhjendatud makrelli ja hariliku stauriidi puhul ja märgib osalist ohtu seoses anšoovise valikulise püügiiga. Selline erand ei piira siiski määruse (EÜ) 850/98 artikli 19a kohaldamist. Seepärast tuleks asjaomane erand lisada käesolevasse määrusesse.
- (11) Viimane vähese tähtsusega erand kehtestatakse seinnoodapüügi suhtes ICESi VIII, IX ja X alapiirkonnas ning CECAFi püügipiirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 seoses järgmiste liikide sihtpüügiiga: 2015. ja 2016. aastal kuni 5 % ning 2017. aastal 4 % hariliku stauriidi (*Trachurus spp.*) ja makrelli (*Scomber scombrus*) aastast kogusaagist ning 2015. ja 2016. aastal kuni 2 % ning 2017. aastal 1 % anšoovise (*Engraulis encrasicolus*) aastast kogusaagist. STECF jõudis järeldusele, et seda erandit toetavad põhjendatud argumentid, mis tõendavad, et selle püügiiliigi puhul on raskusi selektiivsuse parandamisel. Seepärast tuleks asjaomane erand lisada käesolevasse määrusesse.
- (12) Ühises soovitusel on esitatud ka kalavarude kaitseks referentsalammõõt 9 cm anšoovise puhul kahes püügipiirkonnas, et tagada kõnealuse liigi noorkalade kaitse. STECF hindas kõnealust meetet ja jõudis järeldusele, et see ei kahjusta noori anšooviseid, et tänu sellele suureneks inimtoiduks müüdavate kalade kogus kalastussuremust suurendamata ning sellest võib olla kasu kontrolli- ja jõustamistegevuses. Seega peaks anšoovise referentsalammõõt asjaomastes püügipiirkondades olema 9 cm.
- (13) Kuna käesoleva määrusega ettenähtud meetmed mõjutavad otseselt majandustegevust, mis on seotud liidu laevade kalapüügihooajaga ja selle kavandamisega, peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist. Seda tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2015, et järgida määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud tähtaega. Kõnealuse määruse artikli 15 lõike 6 kohaselt tuleks käesolevat määrust kohaldada mitte kauem kui kolm aastat,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva määrusega täpsustatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 1 kohase lossimiskohustuse rakendamise üksikasju ning rakendatakse lossimiskohustust alates 1. jaanuarist 2015 käesoleva määruse lisas sätestatud kalapüügi suhtes edelapiirkonna vetes, mis on määratletud kõnealuse määruse artikli 4 lõike 2 punktis d.

Artikkel 2

Erand seoses ellujäämusega

Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 ei kohaldata lossimiskohustust anšoovise, stauriidide ja makrelli väikesemahulise seinnoodapüügi suhtes. Kogu sellise saagi võib merre tagasi lasta, tingimusel et võrku ei hiivata täielikult pardale.

Artikkel 3

Vähese tähtsusega erandid

Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 võib tagasi heita järgmised kogused:

- a) 2015. ja 2016. aastal kuni 7 % ning 2017. aastal 6 % põhjaputassuu (*Micromesistius poutassou*) aastastest kogusaagist, mis on püütud tööstusliku pelaagilise traalnoodaga kõnealuse liigi sihtpüügil ICESi VIII alapiirkonnas ja kõnealuse liigi töötlemisel pardal surimiks;
- b) 2015. ja 2016. aastal kuni 7 % ning 2017. aastal 6 % pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) aastastest kogusaagist, mis on püütud kaksiktraalnoodaga kõnealuse liigi sihtpüügil ICESi VIII alapiirkonnas;
- c) 2015. ja 2016. aastal kuni 5 % ning 2017. aastal 4 % anšoovise (*Engraulis encrasicolus*), makrelli (*Scomber scombrus*) ja stauriidi (*Trachurus spp.*) aastastest kogusaagist, mis on püütud pelaagilise traalnoodaga ICESi VIII alapiirkonnas;
- d) 2015. ja 2016. aastal kuni 5 % ning 2017. aastal 4 % hariliku stauriidi (*Trachurus spp.*) ja makrelli (*Scomber scombrus*) aastastest kogusaagist, mis on püütud seinnoodaga kõnealuste liikide sihtpüügil ICESi VIII, IX ja X alapiirkonnas ning CECAFi püügipiirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0; ning 2015. ja 2016. aastal kuni 2 % ning 2017. aastal 1 % anšoovise (*Engraulis encrasicolus*) aastastest kogusaagist.

Artikkel 4

Referentsalammõõt

ICESi IX alapiirkonnas ja CECAFi püügipiirkonnas 34.1.2 püütud anšoovise (*Engraulis encrasicolus*) referentsalammõõt on 9 cm.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. oktoober 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

LISA

Püügiviisid, mille suhtes kohaldatakse käesolevat määrust, millega rakendatakse lossimiskohustust

1. Püügitegevus ICESi VII alapiirkonnas

Kood	Pelaagilise püügi vahendid	Kvoodi alla kuuluvad sihtliigid
PS	Seinnoodad	Harilik stauriid, makrell, kilu, anšoovis
PTM	Kaksiktraalid	Harilik stauriid, makrell, anšoovis ja pikkuim-tuun
OTM	Traallaudadega põhjatraalid	Harilik stauriid, makrell, anšoovis, pikkuim-tuun ja põhjaputassuu
LHM/LTL/BB	Ridvata õnged ja ridvaga õnged (mehhaniseeritud), söödalaevad, veoõnged	Pikkuim-tuun, makrell

2. Püügitegevus ICESi IX alapiirkonnas

Kood	Pelaagilise püügi vahendid	Kvoodi alla kuuluvad sihtliigid
PS	Seinnoodad	Harilik stauriid, makrell, anšoovis
LHM/LTL/BB	Ridvata õnged ja ridvaga õnged (mehhaniseeritud), söödalaevad, veoõnged	Pikkuim-tuun, makrell
LL	Õngejadad	Pikkuim-tuun
GND/SB	Rannalähedane kalapüük	Harilik stauriid

3. Püügitegevus ICESi X alapiirkonnas

Kood	Pelaagilise püügi vahendid	Kvoodi alla kuuluvad sihtliigid
LHP/BB	Söödalaevad	Pikkuim-tuun
LLD	Õngejadad	Pikkuim-tuun
PS	Väikesemahuline seinnoodapüük	Sinistauriid

4. Püügitegevus CECAFi püügipiirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0

Kood	Pelaagilise püügi vahendid	Kvoodi alla kuuluvad sihtliigid
PS	Seinnoodad	Sinistauriid
LHP/BB	Ridvata õnged, söödalaevad ja ridvaga õnged (käsitsi juhitud)	Pikkuim-tuun
LLD	Õngejadad	Pikkuim-tuun